

**Cerere de decizie preliminară introdusă de
Bundesgerichtshof (Germania) la 3 ianuarie 2014 —
Procedură penală împotriva Thi Bich Ngoc Nguyen și
Nadine Schönherr**

(Cauza C-2/14)

(2014/C 71/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Thi Bich Ngoc Nguyen

Nadine Schönherr

Altă parte din procedură: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Întrebarea preliminară

Medicamentele definite potrivit Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ⁽¹⁾, care conțin „substanțe clasificate” menționate în Regulamentul (CE) nr. 273/2004 ⁽²⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 111/2005 ⁽³⁾, sunt excluse întotdeauna, potrivit articolului 2 litera (a) din fiecare dintre aceste regulamente, din domeniul lor de aplicare sau se admite că sunt excluse doar atunci când sunt combinate astfel încât substanțele clasificate să nu poată fi folosite sau recuperate prin metode ușor de aplicat ori viabile din punct de vedere economic?

⁽¹⁾ JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii drogurilor (JO L 47, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 183).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe (JO L 22, p. 1, rectificare în JO L 61 din 2 martie 2006, p. 23, Ediție specială, 15/vol. 13, p. 114).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus
(Finlanda) la 6 ianuarie 2014 — Christophe Bohez/Ingrid
Wiertz**

(Cauza C-4/14)

(2014/C 71/21)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Recurent: Christophe Bohez

Intimată: Ingrid Wiertz

Întrebările preliminare

1. Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul Bruxelles I ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că în domeniul de aplicare al acestui regulament nu intră cauzele privind executarea unei penalități cu titlu cominatoriu impuse pentru a garanta respectarea obligației principale într-o decizie în materia încredințării copiilor și a dreptului de vizită?
2. În ipoteza în care cauzele menționate mai sus intră în domeniul de aplicare al Regulamentului Bruxelles I, articolul 49 din acest regulament trebuie interpretat în sensul că penalitatea cu titlu cominatoriu stabilită pe zile de întârziere care, în statul de origine, este direct executorie ca atare până la concurența sumei fixate, dar al cărei quantum definitiv poate fi modificat la cererea sau pe baza elementelor prezentate de partea obligată, nu poate fi executată într-un alt stat membru decât atunci când quantumul acesteia a fost stabilit în mod specific și definitiv în statul de origine?
3. În ipoteza în care cauzele menționate mai sus nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului Bruxelles I, articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles IIa ⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că măsurile destinate să asigure respectarea hotărârilor în materia încredințării copiilor și a dreptului de vizită intră sub incidența procedurii de executare prevăzute la această dispoziție, și anume a unei proceduri de executare stabilite de dreptul statului membru de executare, sau aceste măsuri pot fi considerate ca făcând parte integrantă din decizia privind încredințarea copiilor și dreptul de vizită care, în aplicarea Regulamentului Bruxelles II, este executorie în acest alt stat membru?
4. Atunci când se solicită executarea unei penalități cu titlu cominatoriu într-un alt stat membru, este necesar ca quantumul respectivei penalități să fie stabilit în mod specific și definitiv în statul membru de origine, chiar și în ipoteza în care Regulamentul Bruxelles I nu este aplicabil în cadrul acestei executări?
5. Dacă penalitatea cu titlu cominatoriu impusă pentru a garanta respectarea dreptului de vizită este executorie într-un alt stat membru fără ca, în statul membru de origine, quantumul penalității să fi fost stabilit în mod specific și definitiv:
 - (a) executarea penalității presupune totuși să se verifice dacă respectarea dreptului de vizită a fost împiedicată din cauza unor motive care trebuie luate în considerare pentru a garanta drepturile recunoscute copilului; sau
 - (b) care este instanța competentă să examineze existența unor astfel de împrejurări, mai precis
 - (i) competența instanței din statul de executare este limitată întotdeauna exclusiv la examinarea aspectului dacă pretinsa nerespectare a dreptului de vizită s-a datorat unui motiv care rezultă în mod expres din decizia de fond; sau

- (ii) rezultă din drepturile copilului astfel cum sunt garantate în Carta drepturilor fundamentale că instanța din statul membru de executare are un drept sau o obligație mai extinse de a examina dacă respectarea dreptului de vizită a fost împiedicată din cauza unor motive care trebuie avute în vedere în mod obligatoriu pentru a garanta drepturile copilului?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol.3, p.74)

(²) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părințești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol.6, p.183)

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2014 — Regatul Spaniei/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-44/14)

(2014/C 71/22)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, agent)

Pârâți: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

— anularea articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) (¹).

— obligarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Încălcarea articolului 4 din Protocolul Schengen coroborat cu articolul 5 din același protocol. Articolul 19 din Regulamentul Eurosur instituie o procedură *ad-hoc* de participare a Regatului Unit și a Irlandei la EUROSUR prin acorduri de cooperare. Astfel, acesta prevede o procedură de participare a acestor state membre în temeiul articolului 4 din Protocolul Schengen, în care Regatul Unit și Irlanda sunt considerate din punct de vedere material țări terțe față de Uniunea Europeană.

(¹) JO L 295, p. 11.